

Odpůrkyně: ÖBB-Infrastruktur AG

Předběžné otázky

1) Má se bod 2 písm. a) přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru ⁽¹⁾, Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32, vykládat v tom smyslu, že výraz „osobní nádraží, jejich budovy a ostatní zařízení“, který je v tomto ustanovení uveden, zahrnuje položku železniční infrastruktury „nástupiště pro cestující“ dle druhé odrážky přílohy I této směrnice?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Má se bod 1 písm. c) přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32, vykládat v tom smyslu, že výraz „použití železniční infrastruktury“, který je v tomto ustanovení uveden, zahrnuje použití nástupišť pro cestující podle druhé odrážky přílohy I této směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 343, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. března 2018 – Budimex S. A.

(Věc C-224/18)

(2018/C 231/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Budimex S. A.

Další účastník řízení: Minister Finansów

Předběžné otázky

Dochází v případě, kdy se strany plnění dohody, že pro vyplacení odměny za stavební nebo montážní práce je nezbytné, aby objednatel vyjádřil souhlas s provedením uvedených prací v protokole o jejich převzetí, k poskytnutí služby ve smyslu článku 63 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, které odpovídá takovému plnění, v okamžiku skutečného provedení stavebních a montážních prací, nebo v okamžiku, kdy objednatel vyjádří s provedením uvedených prací souhlas v protokole o jejich převzetí?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. března 2018 – Grupa Lotos S.A.

(Věc C-225/18)

(2018/C 231/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Grupa Lotos S.A.

Odpůrce: Minister Finansów

Předběžná otázka

Brání článek 168 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ (ve znění pozdějších předpisů), jakož i zásada neutrality a zásada proporcionality takové právní úpravě, jako je úprava obsažená v čl. 88 odst. 1 bodě 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb) (Dz.U. 2011, č. 177, položka 1054, ve znění pozdějších předpisů; nyní Dz.U. 2017, položka 1221, ve znění pozdějších předpisů), podle níž se odpočet daně na vstupu nebo vrácení nadměrného odpočtu daně neuplatní na ubytovací a stravovací služby, s výjimkou nákupu hotových jídel pro cestující osobou povinnou k dani poskytující služby osobní dopravy, a to i za situace, kdy tato pravidla byla zavedena do tohoto zákona na základě článku 17 odst. 6 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – jednotný základ daně (ve znění pozdějších předpisů)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 3. dubna 2018 – VE v. WD

(Věc C-227/18)

(2018/C 231/15)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: VE

Žalovaná: WD

Předběžné otázky

- 1) Má se vycházet z toho, že smluvní ujednání, na jehož základě nese spotřebitel devizové riziko, formulované (jako všeobecná smluvní podmínka, kterou používá podnikatel, který je smluvní stranou, a která nebyla individuálně sjednaná) na základě informační povinnosti, která je nezbytně všeobecně stanovená v zákoně, ale v které není výslovně uvedeno, že výše splátek úvěru, které mají být placeny podle smlouvy o úvěru, může být vyšší než výše příjmů spotřebitele zjištěných v rámci posuzování úvěrové bonity provedeného podnikatelem, který je smluvní stranou, není zneužívající, tedy že je jasné a srozumitelné se zřetelem na hospodářské následky, a to i s ohledem na to, že příslušný vnitrostátní předpis vyžaduje, aby bylo riziko vymezené písemně, přičemž nestačí samotné konstatování existence rizika, jakož i s ohledem na to, že Soudní dvůr Evropské unie v bodě 74 rozsudku ve věci C-26/13 určil, že podnikatel, který je smluvní stranou, má nejen seznámit spotřebitele s rizikem, ale že je rovněž nutné, aby spotřebitel mohl na základě této informace posoudit možné významné hospodářské důsledky pro svoji osobu plynoucí z devizového rizika, které přebírá, a teda i celkové náklady svého úvěru?